

אזהרות לרס"ג

צנזור שם ה'

האזהרות של רבינו רב סעדיה גאון.

מתוך: קובץ מעשי ידי גאונים קדמונים, ברלין תרט"ז, מעמ' 93 והלאה

■ [ראו גם פיוט אזהרות נוסף של רס"ג בדף: ספר המצוות לרס"ג.]

פתיחה

אֱלֹהִים

אצל יום הלזה מימים ימימה
בל יתחרוהו רבי כל יום והאימימה
גתית ענתה בו ותשר ימימה
דורשתי למגן **תורת יי תמימה**.
בא"י מגן אברהם.

בְּצִאתְךָ

המלתה שיקי רשף למנה
ונלאתה כלכלם נטיעת נאמנה
זו קצותם ענתה מאמנה
חשורת טל תחי **עדות יי נאמנה**.
בא"י מחיה המתים.

לִפְנֵי

טוחי בפיתום וחקותי ששרים
יצוא יצא מושיעי והושיעי בכושרים
כרכמי בשמים ושיי תשרים
לבה ניחוח לקדשו **פקודי יי ישרים**.

לְרִיחַ

ונקדישך ונעריצך וגו' אתה בחרתנו אלי (עד) ושני תמידים כהלכתם. תם יקול (אז יאמר) ונאמר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך.

עֲמֶךָ

אצלת בסעדך
בוגדיהם ריקם במעדך
גבנון הוד מעטיו בהעדך

מִשְׁכְּנִי

דרך עקבותיך בצעדך.

בְּצַעְדְּךָ

הור ומתקה וחשמון

וילדי חנן ותילון ושימון

זכותה תארה ככפרת גשמון

שחורה

חרות חירות כנחלה בישיון.

בִּישִׁימוֹן

טפחתה ותרב לשום בך כסלה

יהרה אז ושבה לכסלה

כגמולה תד סלה

אל

לך הוסגלה חבל סלה.

סְלָה

מקדמי ארץ

נקבת שמה בדת בחרץ

ספר חו נא סדר זכרוניה בערץ

הגידה

עוד ותרוממנה לרשת ארץ.

אֶרֶץ

פתרוס ההיו בה כנכרים

צלחו ותהי למו כמכורים

קרבתי תחפצון לזכורים

אם

ראשית דגן הבו ביום הביכורים.

רְעֻשָּׂה

שחקת גובה ותחלוש

שנאיך בבואם לפלוש

תרתה מחנס תלוש

לסוסתי

תופפת חגג פעמים שלוש

ככתוב שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון ה' אלהי ישראל.

אָף

אורח לחופש

אקו לדולי מכפש

בלבי אל יהי טפש

בחוכי אל יהי עפש

גאוותיך משות מרפש

נאו

גומדי לך רצפת פשפש

די החכימי לנופש

משיבת נפש.

הטופחימו צפיתי

שמים

הוללתי זולתו ודפתי

תחבולות פיפיות חדיו ירגילני צדקו יחדיו.

אזהרות

אנכי	אש אוכלה וניחרת מכל הנהרות ודברו כאש ונוצציה הרבה מצות בכל דבור זוהרות בחכמתו כוללת בעשרת דברות שש מאות ושלש עשרה מצות להורות אמרות ה' אמרות טהורות.
סיני	גדילים תעש למענהו לזכור מצות שדי ואות וטוטפות ומזוזות ושלוש תפלות למדי דוברות בכל יום השכם והערב ה' אחד ואתם עדי
הנך	למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי.
מפני	האדון ירא ואהבתהו וקדש שמו בכל הלך והצנע לכת ואל תנסהו וברכת שובע וימי הלל אל תשלך
הנך	ולהעלות עניו ואחרי רבים תלך אמונה אמן ברב עם הדרת מלך.
אלהים	זיהר קחת תרומה נטות לו אוהל שאנן הארון והשולחן והמנורה והמזבחות פז ומוצהב ירוןן
קורות	חושב פרוכת וכפורת כבודך בין שני כרוביה להענן כמראה הקשת אשר יהיה בענן.
אלהי	טופחו ליקר בקרשי שטה ויריעות שש לאמץ ויריעות האהל ושני מפרשימו ושני מסכים לדלות מגומץ
אני	יותדת שפריר החצר וכיור לרחצת יד ורגל משמץ

ישראל	ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יוסיף אומץ. כתוב שבטימו באבני אפוד וגם בטורי חושן לבאר
כשושנה	כתונת ומעיל ומכנסים ומצנפת וציץ על מצח לתאר למגבעות שש ואבנט שבעת ימים ילבשום מכהני פאר
גשם	וקורא להם אילי הצדק מטע ה' להתפאר. מים כבירים אם דלקוך חצוצרות על הצר ברפסדו
כתפוח	ולמסע ולריע קרבנות ומזבח בלי מעלות ליסדו נאה שואל באורים הבה תמים ויורנו בחסדו כי תועבת ה' נלוז ואת ישרים סודו.
נדבות	שאו מנחה סולת ומאפה ומחבת ומרחשת וגרש קלוי אש מהשבית ברית מלח ובל להקטיר דבש ושאור מבאיש
הביאני	ערוך עולת בקר וצאן ועוף שלמי צאן ובקר להאש רבים מבקשים פני מושל ומה' (נשפט) [משפט] איש.
תניף	פנימי חלב ותרים דשן ועצי אור תבערה שמן משחת קודש וקטורת סמים ואחת בשנה בקרני פנימי להערה
סמכוני	צאלי קודש הלולי ובקע לגולגולת לא נעדרה כופר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה.
אלהים	קידש מזבח אדמה ואבן מסע מבלתי סקודה מוצא שפתיך הקימה בפצותך נדבה שקודה

שמאלו	רמה וימינו לרום ותחת ויעד בכם עלי שירה עקודה ומה תעשו ליום פקודה.
נחלתך	שחררת מצוען יצאתה לילה ללילה מגידים לכן בפיאה פרט ולקט פיאור שכחה ועוללות לך מכבדים
השבעתי	תחכמונת דבור ראשון כללתי בו שמונים נרבדים
לא יהיה לך	אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. תמונת כל סמל בל תעבוד ותשתחוה בכל צד בל תפנו אילימו ותזכירו שמם כי אם להרס ולקרס ולרצד שבר תשבר מצבותם וגדע משכיותם ממצד כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד.
ונלאה	רעך ונמכר למו גאולה תהיה לו בל תכרות למו ברית וכל משמשם מטמא מאילו
קול	קחת פסיליהם בעיניך וצפוייהם כשקץ לנוולו תזרם כמו דוה צא תאמר לו.
אתה	צנח מעבוד למולך וקוסמים ועוננים כפלשתים ולהכרית מנחשים ומכשפים ודורשי אליל וחוקרים מתים
דומה	פיתום המצפצפים ומהגים אוב וידעוני להתים הלא עם אל אלהיו ידרוש בעד החיים אל המתים.
כוננתה	עלי תוקף עמך אורחותיך לנדו בל יקיפו וישחיתו ויקרחו ולקעקע יצמדו
עתה	שרט מהתגודד ולחתונתם אל תתחמדו

חיתך	כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו. נקה מכל מומם והזכותה אך להבר חוצה למחניך טמאי קושי ואל תבש פה מיד בן נכר משאת בר
כי	מעצי יער בל תטע אשרה ומתנבא בשם אליל להדבר כי נטה אל אל יד ואל שדי יתגבר.
ישבו	לחם שערים והפילו חללים בקרץ באי האהל וכליו יתחטאו וכל כלי פתוח בפרץ כרות עצימו לשרוף פרה ולטהר באש ובמים בערץ ואת רוחהטומאה אעביר מן הארץ.
בה	יטמא השרץ במגע כל כלי ואדם פקוד ומשקה ותנור וכירים וזרע זרוע במים שקוד טנאותיה וכל אוכל ולשבור כל חרש הסקוד ולא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד.
התאנה	חדרה למקריך ומשוכבת חיקכם בפעליכם וזרמה הנוגעת בכלי ונוגע ונושא נבלה בגעליכם
יונת	זהרו בזב ומגעותיו ובהטהרו הבו שעליכם רחצו הזכו הסירו רוע מעלליכם.
בטובתך	ובחסדך הפרשתנו מנדה וחובקה ומגעותיה מאחיזתי וזבה תומגעותיה הדרת עד טהרה והקריבה בפריזתי
אחזו	הזהרתי עמי והטהרו כי בתוכם שכנתי אחוזתי בתתם ספם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי.
לעני	דופק יתאפקון רחמיך וחנותה לגירו ונשמתה

ובמרחבי אהלות תהג ומי נדה כדי הזיה
בהגשמתה

דודי

גזר לעבד ינצל אליך בעזך כי נחשמתה
אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמתה.

אלהים

ביעתני בהר חמד בדשניו אל קנוא במחצבותי
אף ששים מצוות כלל בו ונבהלו מפחדו
מקצבותי

עד

אמרו חנון אני אז נחתי ונתכוונו יצבותי
**ועושה חסד לאלפים לאהבי ולשומרי
מצוותי.**

לא תשא

את גאון השם הנכבד והנורא על כל אלהים
בל תחללו ותקננו אכן תחלל לבלהים
בבטאך לעשות ושלא לעשות אל תניא אומר
כמלהים

ה'

אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים.
גליון חרט על עד ושומע אלה באזניו
שומר חנם ונשא שכר והשוכר זולתי השואל כי
לשלם דיניו

על

דוחק מהם ונשבע לשוא לשקר אשלח מגלה
עפה במעונוי

נתן

ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו.
הוד לשרי אלפים ומאות בהתהלכי בישימון
דוהב

ושתי סנהדריות בארץ הדר שופטים ושוטרים
צוהב

אקומה

ואעלה ללמוד דת הנפלא ושח אורר שופט
ונשיא רוהב

ועוז מלך משפט אהב.

אמר	זכה ורדפה צדק ומקחת שחד תחדל בל תעשו עול ותטו משפט כי בוחן אני עד שערה ועד בדל
מצאוני	חזו ונאמו לא תכירו פנים צוה לכם אל המגודל אשר לא ישא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל.
המבשרות	טועני ארון עזי לדרככם בכל יום אכשיר גם אתם הודו עלי בכורה והתודו עלי מעשר להעשיר
כמעט	יחש לוי בקול רם ונוגני בקודש להישיר וכהרים קול בחצוצרות ובמצלותים ובכלי השיר.
צבא	כקרבו אלי מלחמת יאמץ לב העם מלהסדק ישוב בונה ונוטע ומארש ורך הלבב במערכת לא יבדק
השבעת	לקצין לכתוב לו פתשגן אך למוד ילמד לצדק בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק: מהיר יקרא ספר במועד שמיטת עדני
רב	אל תוסף על דבריו השמר ממחוק שם בתודוני נחלת ישמע דברי חוזי ואל אל נביאי שקר מפחדוני
מי	מה לתבן את הבר נאום ה'. סבא ושבא יחלו פניכם בדברכם שלום זה לזה מנלם
מלכי	אל תשנאו אחד את אחד שקר חמס חנם ריקם נכלם ערכתי לכם לא תקום ולא תטור בגלוי ונעלם
הנה	כי חסיד אני נאום ה' לא אטור לעולם.

צבאות	פסו מלפניכם אל תקללום כי חרשים המה בקטוב
כולם	נמהרה עצתם אל תשגום כעוורים המה לחטוב צחנו אל תחברום הוכיחום הנחת ובחיר רטוב ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב.
ידודין	קהלותיכם מן השם עלילות ולעונש ולמוסר יושלך
אפריון	אל תכחשו איש בעמיתו כחש הגבר חלף והלך רכיל אל יהי בו ושמע דברי אל מחוללך אל תאמר אשלמה רעה קוה לה' ויושע לך.
ידודין	שבעים לאומים בכתב על אבנים ספר דת ופירושיו
עמודיו	כי הנה ראוהו בעינימו ולא האזינו מדרשיו תיכן ארבעים ושמונה מצוות בדיבור שלישי משלישיו
זכור	כי לא ינקה ה' את אשר ישא שמו לשוא. תענוגי שביעי לשבות אתה ועבדיך ובהמתך ממעבד בל יצוא תצא תחומך כי צנצנת זכר למשנהו הוזבד שני תמידי חוק כל יום כפלם בו ועירוב להתכבד וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכובד.
ונות	רגש בפסח חירותה לקדש ראשון ושביעי נקדח מוספיו והעומר וקרבתו ומשם ונלאה שבועות כאקדח
צאינה	קמולי טומאה ורחקה הנה נתן אל פסח שני למובדח ^[1] וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח.

בית	צלי אש ומצות באכלם לנכרי וערל בל יערכון משבור עצם ומהוציא חוצה וישביתו שאור וישליכון
הנך	פסוחה במוף בסף ובמשקופות ובחגרון חלץ יצאתם ותדרכון ולעתיד כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון.
תחלק	ערך לחם הפנים זך למאור ובכור מרוקם משחוט פסח על חמץ ומהלינו מלאתך ודמעך בל תעקם
שיניך	סוגו טומאה וחוגו שלוש ולא יראו פני ריקם כן יהיה הדבר אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם.
שלל	ניחלתיך ביום הביכורים לקדשו ובמוספיו לעלצו ושתי הלחם וקרבניהם ועולת חודש בחדשו לאמצו
כחוט	משי אעדה בניך בקדשם יום תקע ובהודעם למלכם לרצו וה' עליהם יראה ויצא כברק חצו.
אם	לא הבינותם יום העשור לקדשו ולהתענות בו לאל מוספיו וכל עבודתו על סדר וידוי לכפר על ישראל
כמגדל	כתם פז הנה חכמיכם יעברו מתכונת חגיו כהואל יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל.
תשכבון	יומם ולילה בסכות לראשון ושמיני תקראו קדשי

במאגודת לולב להלל את שמי וכל שבעה לנסך
מים על אשי
טפסרי על שמונת הימים כל יום לבדו מצוה
לקרבני שי
אני צויתי למקודשי.
חלצון שגר בהמתך בל יקרב משמיני אחורנית
פן תעזוב את הלוי וערוך נר חנוכה עד שמינית
זאת זכרון בספר ונוסף חוק עלי תכנית
לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית.
והפרודים תשמט בשביעית ספיחיה ונזירה לא
תגדור
ושנת החמישים יובל להשמט תעבירו שופר
בה לשרור
הוצגת לחפש בה עבדים והמוכר שדה לרעהו
מצרור
והיתה לו עד שנת הדרור.
דיר ארצכם בהרחיבי ערי מגרש למשרתי
להזבד
יצאתם לצבא קדשו מחניכם וביד וביד
מהאבד
גרתה במקדש יראהו שמעה זאת העובד
לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד.
בת נדיב קבלה כל אלה שדי לה בחדשהו
אף שבעים וחמש חרז במצות שבת כל מחלליו
לדושהו
אלוה השיבה ויתן עליה מזיו הדר קידושהו
על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו.
אומניך יראימו חמש מצוות קיימו בך ושמחו

שני

בין

עד

שפתיים

כולך

כנפי

אתי

יונה

לבבתיני

כבד

מילה ופריעה ופדיון ולמד דת ומלאכת וחופה
הצליחו

בהמולכם ימולו אתכם יליד בית ומקנת כסף
וינוחו

והברית אשר כרת אתכם לא תשכחו.

גנזי הקדש מבכור מקניך ופדה פטר חמור
וערפיה בנידוני

נחפה

מכה הוריו ומקללים להשמד מעל פני יסדוני
דמי קן אם תשלחהו? כי אורך ימים וטוב תתי
בלמדוני

מה

זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה'.

הרחק מִפֶּר הורתך בשמרה טומאת זכר
וטהרתו נכתם

בכסף

וטומאת נקבה וטהרתה כפלים קרבן עשיר ועני
נעתם

וצוף ענדם בחיימו; גועו – האבל נא על
אסיפתם

נופת

הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם.

זיהרתי לגמול חסד ובל תאמץ לב ותקפוץ
אוברות

ואברותיה

עזוב תעזוב הקם תקים הענק תעניק העבט
תעביט בו לפאורות

חכמת קן זקן הדרהו, לִמָּךְ אחיך החזק בו
למאורות

גן

נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות.

טכס פקודי ישראל לוויהם לכבדימו תת תַּמְוֹרֶת

בירקרק

דגלים ומשמרות לוויה ופרשת מסע הנאמרת

יִסְפְּרוּ גבריו ומשאם וארון בכתף עלימו
מחמורת

שלחך

	וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת.	
חרוץ	כטהרתי לטהרם מעשרים וחמש עד חמשים להדריכה הכהנים מפרוע ומפרום בל ישכרו להבדיל ולהורות הלכה	
נרד	להפיח מלואימו ומטוחמאת נפש אותם לחשכה כי יומם ולילה עליהם במלאכה.	
בפרש	מטעמיו כהני ילידי ביתי עמו חנויים בתו הנשאת לזר בל תאכל עם הגויים	
מעון	נכדו בהמשחו נצח מרב כוחיו בקר וערב לשמי אתוים כי מלך גדול אני אמר ה' צבאות ושמי נורא בגוים.	
שדי	שם לו משלמיו חזה ושוק ומשפט זובחים וגוזזים כמדובר ותרומה ותרומת המעשר חלק כחלק לבד ממכר הפרבר	
עורי	עורכת נדר לרצון אביך ואישך ואף הנודר ישאל לחכמי סבר מי כהחכם ומי יודע פשר דבר.	
מלכים	פרשתי להם תורת המנחה ואשם ותודה ושלמי אפניך ותורת חטאת ואוכל הנוגע בה ובגד וחרש ונחושת בספניך	
באתי	צפיחי מנחות לידע מחלקותם ולהרחק כל מום רע מלפניך ונאמתה הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך.	

קִרְצוּ ראשית עריסות ובשר קדש בהטמאו
לשרוף תפריד

בה

סדר נחלות פי שנים וכל בת יורשת בל תהי
לשריד

רצפתי לפניכם ארץ חלוקה בגורל להוריד
מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד.

אני

שרבי חקתך הרחבה כי בה שבעים ושבע
בגדלך

תשלג

והודעת בה שכר עבדיך, אם ככה למכבד
אבותיו קל וחומר לך
תבונתי להאמין בך תחשבה לו צדקה במלולך
למען יאריכון ימיך על האדמה אשר ה'
אלהיך נותן לך.

פשטתי

תבנית הדרי אשר ארבעים יום רקמתי ישובו
ראה צרת נפשו בהתחננו ואל תתאכזר וכנכרי
תחשבו

לא תרצח

שופך דם האדם באדם דמו ישפך בקרבו
אדם עשוק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו
בו.

רבו מתים ונגפו אשה הרה לשלם תחת נפש
ותחת אבר הנגור

בצלמון

והחובל ברעהו לשפטו תקום לא יתן תחתם
סגור

קצבת למכה עבד כנעני יום או יומים ובל יגור
כי חמת אדם תודך שארית חמות תחגור.

דודים

צאת עשן בצוותך על תם ומועד ודמי עבדים
להאמית

הר

ונזק וחצי נזק בנוגף כורה בור והשיח והמית

קמתי	פצירה פים ללטוש לחותר ולאור מכה בסתר עמית
אלהים	מלשני בסתר רעהו אותו אצמית. עצד בלחומו מחללי עונג ושוחט ומעלה חוץ ההראל
פתחתי	ולשרוף בת כהן בזנותה ועשה זמה בישראל סמי שמני וקטרתי רוקחם ומריחם ונותנם לזר להתאל
הר	כי עבר את ברית ה' וכי עשה נבלה בישראל. נוה קדשי יומת הזר בקרבו לגאָל גם מברך שם ועובד זר וגונב נפש ואין ידו לאל מוחצת מסית ונביאי שקר ולחנוק עושה בזדון על חכמי אל
מצאוני	זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.
בשן	לבנון וכל מהלככם קראו שלום ראשונה ושניה צרתם על קריה נשגבה אל תשחיתו עץ פרי וגפן פוריה
השבעתי	כל מקנאי לשמי פגוע בבית אל נכר זדוויה ישימון צעדתם ונחשלתם מחו זכר מזַנְבְּכֶם ובוזה
הר	לתלות המגדפים יומם ובל תלין נבלתם לילה בהעזה כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה.
גבנונים	חלל בהמצא בם עגלה לערוף בהברך לא יומתו אבות על בנים ואל תחבול מסעדי אוכל בערך
דודי	זוית הניס הורג שגג ונאם תכין לך הדרך

הר	טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך. וסביביו אם לא רחק איש וחדל לפסוח יכרת בה
ראשו	אף בן סורר ומורה אף האוכל תבואה בטבלה ועצבה הניאה עיר הנדחת חרוב והחרם והלהיבה
בשן	מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עובר בה. דרוש לך מברושיו מעקה וקוץ כף מבישת עמיתך הלקה ארבעים ליסרה על עוברי על לאוי תורתך
עיניו	גבהו עליך אל תעמוד על דמי אחיך בן יולדתך אל תחרוש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך.
למה	בכיתי עתה בשביי בהתבלע עצמותי ברצח כי זכור זכרתי הודי והדרי ביום עמידת חורב ושמעי פצח
לחייו	אהלות ומור הפיחו לו הנה בשמם בבגדות לנצח כי ספון חמישים מצוות ריתק בכלל לא תרצח.
לא תנאף	אשת לא לך ולבך אל ישט אל מנהגיה שטתה תחת אלוף נעוריה במי המרים לצרוף סיגיה
תרצדון	בודקים אותך המים כבדקם לה בהרוגיה כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה. גזרת אם ואשת אב ואשת דוד ואחות בעלילים בתך ובת בתך ובת בנך וכהנה מאשתך גלילים

דימו להזירני מחותנת ואמה וחמותה בפלילים
כי היא זימה והוא עוון פלילים.

ידיו

הגבוהים התפרקו בהנתן ממרום דת נאמנה
לאסור אחיות הורינו ואחות אשה וכלה תכונה
ויסעף פורה בא על מאורשה מכונה
כשחוק לכסיל עשות זימה וחכמה לאיש
תבונה.

הרים

שוקיו

זעו ונאסרה אשת אח וחלוצה ליבום בה
כהוכנף
וחמש עשרה פוטרות צרות עשו פרי ונשאו ענף
חק למגרש לכתוב ספר ואם יצאה מביתו
לאחר בהתאנף
הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנוף.

גבנונים

חכו

וגם אלמנה מכהן גדול ונדות מכל אדם נמנעים
ימצאו רובעי בהמה ושוכבי זכר ברגם מבולעים
שוחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי הסלעים.

אנה

כנוס יפת תואר יגיירנה אל תתעמרו בם
ותפרוצו

חמד

ממזר ופצוע וכרות עמוני ומואבי מכם החיצו
לשלשה דורות הכשיר מצרי ואדומי אם יקובצו
בזר עמים קרבות יחפצו.

דודי

מנע מעטה אשה מגבר וכן הוא מכל זוני
למרביתם

אלהים

וגם קדש וקדשה אל יהי בארץ בל יתחללו
קדושים מקדושתם

נצטויתי עריות בכתב ושניות על פה במשנה
חוקתם

אני

אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם.

לשבתו	ששתי על כני במיטב הארץ כי אתנן זונה ומחיר כלב יחוצו חוצה מארמון ערץ
יפה	עצתו באסרו סריס כי מבראשית ברא כל להפֿרץ לחיות זרע על פני כל הארץ.
אף	פֿותתה עלמה או נתפשה למוהר ולקנס צו צוֿרֿך אל תחלל צאצאיך בנוער קדש עריך וכפריך צועה את נחרפת לאיש ונטוש את רוע יצֿרֿך שתה מים מבורך ונוזלים מתוך בֿאֿרֿך.
ה'	קדושי חופה חקק בכסף ובשטר ובביאה לנגוד ואספתה אלי בית הנקה לא בטורח ולא בנדוד תגוד
שיניך	רחשו שאר כסות ועונה למגד במ עזרתך מגוד ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך אל תבגוד.
ישכון	של בלבב כל איש אשר מחוקים האלה הֿשָׁאֵף תעלזנה כליות שומרימו עוז כראם תיעף תבערת אש פלחם אלוה לא ייגע ולא ייעף ויאסוף חמשים ושמונה מצוות בתוך לא תנאף.
לא תגנוב	תשומת יד רע ופעולת שכיר עדיך תתפוצץ פן בכפל וארבעה וחמשה ובממכרת עבד תרוצץ שמוט משאתך חבולה תשיב ובחקי נשך אל תתלוצץ ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ.
לנצח	רע לא ימכר בשביעית יצא ובניו לרבו רתוקים

ששים	רק באהבו אדניו ירצע עד יובל ועד חוקים קבלו ליעד עבריה לפדותה או להוציאה ואל תהי לרחוקים
רכב	כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים. צמד ברחמך והלוות אח אל תהי לו כנושה ותקפידנו המבעה וההבער ישלם מיטב לא תונו ולא תענון דך לחרדנו
אחת	פיארה חיפש שן ועין אף אתה מיוסרך אל תעבידנו אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו.
אלהים	עבוט צוה מקחת מבית ולהשיב אבידה ותועה רעומה פועליכם אל יתנו אל כלי ואל יניפו חרמש בקמה שם תבל כולה הלא אני צדק מאזניך ומשקלותיך ואיפה נעומה
מי	תועבת ה' אוצרות רשע ואיפת רזון זעומה. נזר בסין הוכתרו מערוכי מבן עשרים וששים וחמש וחודש
רבותים	בל תעריכו בהמת טהור וטמאה לפדות ותמורה לקדש מקדיש ביתו ואחוזתו ומקנתו לכל אחת חקותה וחמישיתו להקדש מוקש אדם ילע קודש.
אל	למטות חלוצי מדון בשובם להרים מכס לשדי וכל חרם לבל יגאל ופרשת נסכים למלאת ידי
אלפי	

לא	כל מעשר הארץ ומקניה תקבעוני הביאוהו טרף למשרתי ידידי
שנאן	אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והרקותי לכם ברכה עד בלי די. יעצתי להקדיש מבוכרים ונשיאת קדשים אלי שער
שובי	ומעשר שני להעלות לבחירתי גם פדה יפדה ברבות הדרך ויער טרפי צמח שלישית תת לעני עשור המשוער אל תגזול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער.
ה'	חקק לגוזל הגר תתו לכהן אז בשובו ואם לא קרוב בעל האבדה תאספה עד דָרְשׁוּ וקצבו
מה	זה רוחך סרה מסיג גבול רַע בקרבו בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.
בם	ובזרעם תתי חק גאולת ממכר דרוש ידרשוה בתי החצרים כשדי הארץ ועיר חומה עד שנה יפרישוה
שררך	היא טבור ערי הלויים למדוה אף בגולה אל תגרשוה כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה.
סיני	דלוק דלק מאימתך והוא היה אות לדורות הנפעמים מתי אחז הודך בציון כמו ראיתיהו קדם ברעמים
שני	גבירי קושט הזהירוני שמרו ועשו אמרים נעימים

כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים.
בדברו נמשלו הדברים כתרשיש בגלי ים לטוב
כתוב

בקדש

כל גל גדול כמה גלים קטנים לתנוב
אפדתי דברותי בתוך כל דבור כמה מצוות
לענוב

צוארך

הרי חמשים ותשע מצוות שבוצים במצות **לא**
תגנוב.

לא תענה

אליל ומרמות ותוך ותתן דופי באחריך בערמה
בשני עדים תחרוץ משפט ואל תשת רשע עד
בתרמה

בראשונה העד יטה ידו כן בחנו אל ידו רמה
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה.

עלית

גבהי אולם המשפט העמד דברך על עקרו
עד זומם לגמלו כמחשבתו אשר חשב להמית
אח ולדקרו

דרישות וחקירות יגל אל תחפזו מן הראשון
בדברו

ראשך

צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרו.

המלשין שתפיהו לא תשא שמע שואב מלולים
לכן ינוגע בעור הבשר מיד ובהרת להסגיר
פעמים או בפשיונה להכלים

למרום

וסת יועיל מוציא שם רע כי יצטרע בשאתי עד
פרחה בכולו להשלים

מה

נכוננו ללצים שפטים ומהלומות לגו כסילים.

זאת דת דע כי אתרה בעבדי טרם מכה בו
אקשרנה

שבית

תחילה בביתו להסגיר ולטהר גם לחלוץ ולנתוץ
אחשדנה

זאת	חז ולא שב נגעו בגדיו להסגיר ולכבס לקרוע ולשרוף יישרנה
שבי	כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה. טחבוהו אלה ולא שב בוהק לטהר בו יגבר חוקי שחין ומכוה להכות במ בפשיון למתעבר יסגר בנתק פעמים וירא פשיונו אולי ישוב ויתעבר
אמרת	הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. כל אלה החוטא אל תייאש כי עיניו בך תצפינה ואם בפרע ופרם ומעטה שפם בדירת ערשך ומחנותיך תשפינה
לקחת	לא תכלא מהתחנן הנה טהרות לעשיר ודל תניפנה
חכך	כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידיו תרפינה.
מתנות	מעל במו גבר יביא אשם ודאי ויתנשא ואשם תלוי ללא יודע וכחש בעמיתו חומש ואדם יכסה
אני	נתתי כופר בתוספת חומש לאוכל קודש שוגג ולא כמנסה
באדם	להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה. שררה למשיח וחק כפרו וכל עדת ישראל בהשאה ושעיר חטאת על עבודת נכר ושעיר הנשיא אם שגג מהשתאה
לכה	ערוך שי על פשע רצה אל להזיכך ולנאה כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה.
ואף	פיחז במצות לא תעשה כשבה או שעירה יביא לזבולים

והנעלם ממנו כל פועל אף כן יביא לזבולים
צור לשבח כי חס על דל לתורים ובני יונה
ועשירית במחדלים
יודע צדיק דין דלים.

נשכימה

קירות לבי היו קדם בשכחי כל אלה מלבקש
ועתה במה אקדם ואכף ואפדה מיד נוקש
ריחם הפיחו בכתבך דת על לבם וברותה
אלקש
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש.

סוררים

הדודאים

שתלו עדן באורך שומרי פקודיך בחקר
נחל גפרית בוערה בוזי חקיך ומחללי יקר
תוקע בפטיש ומפוצץ סלע אף כן דברך לכמה
פצעים יחקר
הגם הלום חמשים ושתי מצוות נמצאו בכלל
עדי שקר.

לשכן

מי

סחר רעך הונו ועזבוניו אף מכל מאכל
אשר אסר לך אל תבוסת שמונה עשרה
טריפות ונבלות ובשר בחלב מתגאל
שחיטת גוי וחלב ודם אותו ואת בנו וגיד הנשה
כהואל

לא תחמוד

דבר שלח ה' ביעקב ונפל בישראל.
עריסת חמץ אסר בפסח נא ומבושל בזבחיו
ממכסות
ריחק פיגול ונותר וכל יטמא בל יאכל קדשים
כנוסות

יה

קרב נא אלי מתאותך הזהר פן תשיאך
בלעסות

אנהגך

תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות.

אלהים	ינקי בדשן בשר התאווה ופקדי כיסוי דמים אחויים
שמאלו	ציווני מאכול על הדם ומעשר באבל וטומאה ולמתים אתויים פרשה דת הלכות שחיטה אל תתעלם ממנו בהגויים
ברוך	מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים. דובר אמת בלבבו להזיר מטומאה ותגלחת וגפן גווייתו
השבעתי	על טומאתו להקריב שי אף כן על טהרתו סגנים להנזיר מקדשים ורש מחסום את עגלתו יודע צדיק נפש בהמתו.
ה'	בחיתו יער נתן לי מופת פרסה וגרה להבין נתן כלל בעוף וכרעים בשרצים וכל הולך על גחון ועל ארבע חגבין
מ'	מדגים סנפיר וקשקשת החכמתי אתכם כל אלה להלבין אל תהיו כסוס כפרד אין הבין.
יום	ניפת עומר הותר החדש וחטאת פנימה מאכול נמנעים לא תרביע ותזרע ותלבש כלאים הערילה עצים נטועים
שימני	כל אלה אשר אמרתי לך אל תחמדם ולנפשך אנעים חמד רשע מצוד רעים.
יום	יתשיר כהן לא תאכל ואבר מן החי וכלאי הכרם רחקים יין נסך אך דמי שור וחמור לחרוש אל תקם

מים	טבעו עמי וחשכו פימו מאכול כל נאסר בך בהחשקם
יעמס	יריון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם. וישא כהן פקודיו ואל יקרב במומו את קרבניו חניטים אם יבוכרו לאיש מעבוד ומגזוז בתבוניו זהב וכסף אל ירב מלכה סוסים ונשים בחביוניו למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו.
לנו	ספנת בתוך עשרת הדברות שש מאות ושלוש עשרה מצוות חוק מודעיך ומי יכיל ויבין בחכמתך ומי ימלל בינותיך ומדעיך
אם	הגות חמשים וארבע חרוזות בכלל חמוד ליודעיך כנגדם שש מאות ושלוש עשרה אותיות מ"אנכי" ועד "אשר לרעך".
האל	פקדני שאל אביך ויגדך ואם תשמעוה הקימותה מדעתי דהרת הנביאים לא לעולם יחיו הן אנכי ידעתי גיבורים נושקי קשת בררתי לך בכל דור ודור הודעתי
אני	הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי.
ישועתנו	בראשית היתה בך באחרית ממנו אל תתעלם צויתנו זכרו תורת משה עבדי חקיה ומשפטיה לעולם
כרם	אשל זכור ה' אהבתם וחסדי נעורימו כנאמך להועילם וזכרתי אני את בריתי אותך כימי נעורייך והקמותי לך ברית עולם.

סלה

ממשלתי אוברה

נוגתי בחמד עת הוברה

כרמי

שכתה בעדי מקול הברה

ערכי אז הרצת מצות ה' ברה

בא"י המחזיר שכינתו לציון.

היושבת

פנימה לנהורה

צאנן יצלצל עוד מבהורה

השמיעני

קול נעשה כאז לזהורה

רננו בטוב בכל שאט יראת ה' טהורה

ברוך אתה ה' הטוב שמך ולך נאה להודות.

ברח

שואף שוררי להמת

שובה והשיבנו מכל עמת

בשמים

תפיחנו כי אפס צמת

תכללה בחסד ושלום משפט ה' אמת

בא"י המברך את עמו ישראל בשלום.

הערות

1. לענ"ד צ"ל למונדח.